

Työeläkelaitoksille

JOUSTAVA ELÄKEIKÄJÄRJESTELY MERIMIESELÄKELAKIIN

Tasavallan presidentti on 31.12.1986 vahvistanut lain merimieseläkelain muuttamisesta. Eläkelaitoksille on yleiskirjeen 34/86 liitteenä lähetetty hallituksen esitys mainituksi laiksi. Laki vahvistettiin esityksen mukaisena muilta osin kuin 1 §:n 1 momentin osalta.

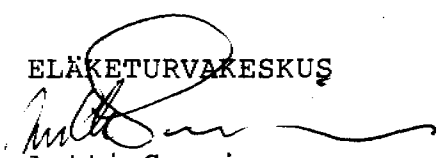
Lailla toteutettiin joustava eläkeikäjärjestely merimieseläkejärjestelmässä. Uusiksi eläkemuodoiksi säädettiin yksilöllinen varhaiseläke ja varhennettu vanhuuseläke. Merenkulun työaika- ja vuorottelujärjestelmien takia merimieseläkejärjestelmä ei sisällä osaa eläkeläköttä.

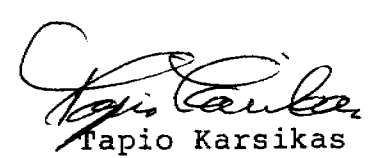
Samassa yhteydessä muutettiin merimiesten eläkeikää koskevia säännöksiä siten, että yleinen eläkeikä nousee asteittain 65 vuoteen. Pitkään merenkulun palveluksessa olleilla säilyy kuitenkin oikeus eläkeiän alentamiseen palvelusajan perusteella.

MEL:n soveltamisalaa laajennettiin työntekijöihin, jotka tekevät työtä suomalaisen yhtiön ulkomaisen tytäryhtiön omistamassa aluksessa. Lisäksi MEL 1 §:n 1 momentissa säädettiin hallituksen esityksestä poiketen, että sosiaali- ja terveysministeriö voi hyväksyä lain piiriin myös muun ulkomaisen yhtiön työntekijän. Lakiin sisältyy myös eräitä muita muutoksia.

Laki tuli voimaan 1.1.1987. Merimiesten eläkeikää koskevat muutokset tulevat voimaan asteittain vuoden 2001 loppuun mennessä.

ELÄKETURVAKESKUS

Antti Suominen

Tapio Karsikas

LIITE

Laki merimieseläkelain muuttamisesta

Laki

merimieseläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1986

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/56) 1 §:n 1 ja 3 momentti, 5 ja 7 §, 8 §:n 1 momentti, 9, 14 ja 14 a §, 16 §:n 3 momentti, 17 ja 23 § sekä 59 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti 4 päivänä maaliskuuta 1983 annetussa laissa (236/83), 1 §:n 3 momentti ja 14 a § 18 päivänä huhtikuuta 1980 annetussa laissa (280/80), 14 § osittain muutettuna 9 päivänä tammikuuta 1981 annetulla lailla (1/81), 16 §:n 3 momentti 11 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (768/70) ja 17 § muutettuna viimeksi mainitulla lailla sekä mainituilla 9 päivänä tammikuuta 1981 ja 4 päivänä maaliskuuta 1983 annetuilla laeilla, sekä

lisätään 15 §:ään, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1122/85), uusi 2—4 momentti, 22 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1966 annetulla lailla (739/66) ja mainitulla 11 päivänä joulukuuta 1970 annetulla lailla, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, lakiin uusi 59 a § sekä 62 §:ään uusi 1 momentti, jolloin nykyiset 1 ja 2 momentti siirtyvät 2 ja 3 momentiksi, seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Työntekijällä, joka tekee merimieslaissa (423/78) tarkoitettua työtä ulkomaanliikenteeseen käytettävässä suomalaisessa kauppa-aluksessa, merellä ansiotarkoituksessa toimivassa pelastus- tai kalastusaluksessa taikka muunlaisessa jäänmurtaja-aluksessa kuin satamajäänmurtajassa taikka työntekijän määräyksestä merenkulun piiriin kuuluvaa työtä väliaikaisesti muualla, on oikeus vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkkeeseen sekä hänen omaisillaan perhe-eläkkeeseen ja leskellä tai kuolinpesällä haudausavustukseen sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Sama koskee sellaista Suomen kansalaista tai Suomessa asuvaa työntekijää, joka tekee työtä suomalaisen yhtiön

ulkomaisen tytäryhtiön omistamassa aluksessa edellyttäen, että kotimainen emoyhtiö on antanut merimieseläkekassalle sitoumuksen tai sen hyväksymän vakuuden vakuutusmaksun suorittamisesta. Sosiaali- ja terveystieteiden ministeri voi hakeuksesta hyväksyä tämän lain piiriin samoilla edellytyksillä myös muun ulkomaisen yhtiön palveluksessa olevan edellä tarkoitetun työntekijän edellyttäen, että suomalaisilla yhtiöillä on ehdoton määräämisvalta sanotussa yhtiössä. Työntekijää kutsutaan jäljempänä tässä laissa vakuutetuksi.

Tätä lakia ei sovelleta:

1) työntekijään, joka on työssä kalastusaluksessa, jos aluksen toiminta-alue ei ulotu Itämeren ulkopuolelle; eikä

2) työntekijään, joka on tullut 1 tai 2 momentissa tarkoitettuun työsuhteeseen ensimmäisen kerran täytettyään 65 vuotta.

5 §

Työnantaja tai hänen edustajansa on velvollinen pidättämään palveluksessaan merimiestoimessa olevan henkilön palkasta tämän eläkekassalle suoritettavan maksun.

Työnantajan on suoritettava vakuutetun palkasta pidättämänsä vakuutusmaksut ja omat vakuutusmaksunsa eläkekassalle sekä annettava niistä tilitys siten kuin asetuksella säädetään.

Jos työnantaja ei ole suorittanut eläkekassalle pidättämänsä vakuutusmaksua määräajassa, eläkekassalla on oikeus periä vakuutusmaksu vakuutetun puolesta.

7 §

Jos 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu tilitys on virheellinen tai tilitys on jäänyt kokonaan toimittamatta eikä virhettä oikaista tai tilitystä toimiteta eläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa, eläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun.

8 §

Tämän lain mukainen vakuutusmaksu saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

9 §

Jos 5 §:n 1 momentissa tarkoitettu vakuutusmaksu on osaksi tai kokonaan jäänyt pidättämättä, työnantajalla on oikeus pidättää puuttuva määrä vakuutetulle myöhemmin maksettavasta palkasta, kuitenkin viimeistään palkan maksamista seuraavan toisen kalenterivuoden loppuun mennessä.

4 luku

Vakuutetulle suoritettavat etuudet

14 §

Oikeus saada vanhuuseläkettä on vakuutetulla, joka työsuhteen päättyessä on täyttänyt 65 vuotta.

Vakuutetulla on kuitenkin oikeus saada vanhuuseläkettä alennetussa eläkeiässä, päällystöön kuuluva aikaisintaan 60 vuotta ja miehistöön kuuluva 55 vuotta täytettyään siten, että jokaista kuukautta kohden, jolla eläkkeeseen oikeuttava 11 §:n mukaisesti laskettu aika ylittää 300 maksukuukautta, eläkeikä alenee 65 vuoden iästä yhdellä kuukaudella. Lisäksi edellytetään, että vakuutetun työsuhteeseen päättyminen hänen saavuttaessaan sanotulla tavalla lasketun alennetun eläkeiän tai että hän saavuttaa sanotun iän sinä aikana, joka saadaan, kun työsuhteen päättymisaikaan lisätään tuolloin maksetun vuosiloman, vastikkeen tai muun niihin verrattavan korvauksen perusteella 11 §:n 1 momentin mukaisesti lasketut maksukuukaudet, ja että hän on ollut kolmen vuoden aikana ennen eläkkeeseen oikeuttavan työsuhteen päättymistä tämän lain mukaisessa työsuhteessa vähintään 18 maksukuukauden ajan. Jos työsuhteen päättymisen on johtunut 34 a §:n mukaisen vakuutuksen perusteella myönnetyn vanhuuseläkkeen alkamisesta, vakuutetulla on oikeus tämän pykälän mukaiseen vanhuuseläkkeeseen hänen saavutettuaan tässä momentissa tarkoitettua alennettua eläkeiän.

Vanhuuseläke myönnetään varhennettuna enintään viidellä vuodella laskettuna 65 vuoden iästä tai vakuutetun eläkkeen alkamisajankohtaan mennessä saavuttamasta 2 momentin mukaisesta alennetusta eläkeiästä, kuitenkin aikaisintaan sitä seuraavan kuukauden alusta, jonka aikana vakuutettu on täyttänyt 55 vuotta. Tällöin eläke myönnetään siten vähennettynä kuin 22 §:n 2 momentissa säädetään. Varhennettuun vanhuuseläkkeeseen sovelletaan muutoin, mitä vanhuuseläkkeestä on säädetty.

Vanhuuseläke myönnetään seuraavan kuukauden alusta sen jälkeen, kun oikeus eläkkeen saamiseen on syntynyt, kuitenkin aikaisintaan sen kuukauden alusta, joka lähinnä seuraa eläkkeen hakemista. Jos eläkettä on haettu kolmen kuukauden kuluessa työsuhteen päättymisestä, myönnetään eläke kuitenkin työsuhteen päättymistä lähinnä seuraavan kuukauden alusta.

14 a §

Jos vakuutetun työsuhteeseen on päättynyt ennen 14 §:ssä säädetyn iän täyttämistä ja tämä on johtunut aluksen myymisestä, liikenteestä poistamisesta tai työvoiman supistamisesta taikka siitä, että vakuutettu on irtisanonut työsopimuksensa tai purkanut sen merimieslain 46 tai 49 §:ssä säädettyillä perusteilla, rinnastetaan työttömyysaika palvelusaikaan määrättäessä oikeutta vanhuus-

eläkkeeseen edellyttäen, että vakuutettu täyttää eläkkeen saamiseen oikeuttavan iän kolmen vuoden kuluessa työsuhteen päättymisestä ja että hänellä on tältä ajalta oikeus saada työttömyysturvalain mukaista päivärahaa tai 15 e §:n mukaista työttömyyseläkettä. Työttömyyspäivärahan tai eläkkeen maksamisen keskeytyminen jätetään kuitenkin huomioon ottamatta, jos keskeytyminen ei ole jatkunut yhdenjaksoisena kuutta viikkoa pitempää aikaa.

Jos vakuutettu on ottanut vastaan työvoimaviranomaisen tarjoaman työttömyysturvalain 7 §:ssä tarkoitetun työn, josta hän ei voi kieläytyä menettämättä oikeuttaan työttömyyspäivärahaan tai jos hän on siirtynyt työhön 1 §:ssä tarkoitettuun ulkomaiseen alukseen, noudatetaan oikeutta vanhuuseläkkeeseen määrättäessä, mitä 1 momentissa on säädetty edellyttäen, että vakuutettu on työvoimaviranomaisen välityksellä jatkuvasti hakenut 1 §:ssä tarkoitettua työtä.

15 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty täyden työkyvyttömyyseläkkeen saamisesta, 55 vuotta täyttäneellä vakuutetulla on oikeus saada työkyvyttömyyseläkettä yksilöllisenä varhaiseläkkeenä, jos hänen työkykynsä huomioon ottaen sairaus, vika tai vamma, ikääntymiseen liittyvät tekijät, ammatissaolon pitkäaikaisuus, hänelle työstä aiheutunut rasittuneisuus ja kuluneisuus sekä työolosuhteet on pysyvästi siinä määrin alentunut, ettei hänen kohtuudella voida edellyttää enää jatkavan ansiotyötänsä. Edellytyksenä on kuitenkin, että vakuutettu on lopettanut työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainituissa laeissa, eläkeohjessaännössä tai eläkesäännöissä tarkoitetun ansiotyön tai että hänen ansiotulonsa näistä toista voidaan arvioida kuukaudessa keskimäärin pienemmiksi kuin työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu markkamäärä. Yksilöllisen varhaiseläkkeen saamisen edellytyksenä on lisäksi, että yksilöllistä varhaiseläkettä määrättäessä voidaan eläkkeeseen oikeuttavana ottaa huomioon myös eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio.

Yksilöllisenä varhaiseläkkeenä myönnetty työkyvyttömyyseläke lakkautetaan, jollei eläkkeensaaja enää täytä 2 momentissa säädettyjä eläkkeen saamisen edellytyksiä. Muutoin eläkkeestä on soveltuvin osin voimassa, mitä täydestä työkyvyttömyyseläkkeestä on säädetty.

Työntekijällä on oikeus saada ennakkopäätös siitä, täyttääkö hän 2 momentin ensimmäisessä ja

viimeisessä virkkeessä mainitut eläkkeen saamisen edellytykset. Päätökseen saa hakea muutosta niin kuin 59 §:ssä on säädetty. Ennakkopäätös on eläkekassaa sitova, jos siihen perustuva eläkehakemus tehdään kuuden kuukauden kuluessa päätöksen lainvoimaiseksi tulosta.

16 §

Työkyvyttömyyseläke myönnetään joko täytenä eläkkeenä tai osaeläkkeenä. Täysi työkyvyttömyyseläke, joka määräytyy 1 momentin mukaisesti, myönnetään vakuutetulle, jonka ansiomahdollisuudet ovat alentuneet enemmän kuin kahdella kolmanneksella. Niin ikään yksilöllinen varhaiseläke myönnetään täytenä työkyvyttömyyseläkkeenä. Muussa tapauksessa työkyvyttömyyseläke myönnetään osaeläkkeenä, joka on puolet täydestä eläkkeestä.

17 §

Jos vakuutetulla tai tämän lain alaisuuteen kuuluneella työntekijällä ei ole oikeutta saada 14 §:n mukaista vanhuuseläkettä tai 15 §:n mukaista työkyvyttömyyseläkettä, suoritetaan hänelle hänen täytettyään 65 vuotta tai, kun hänen työkykynsä voidaan sairauden, vian tai vamman johdosta arvioida huomioon ottaen myös jo kulunut aika olevan yhdenjaksoisesti ainakin vuoden ajan alentunut vähintään kahdella viidenneksellä, vapaakirjan perusteella vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä ja hänen kuoltuaan hänen jälkeensä 15 a §:ssä tarkoitetuille henkilöille vapaakirjan perusteella perhe-eläkettä. Työkyvyn alentumista arvioitaessa otetaan huomioon vakuutetun jäljellä oleva kyky hankkia itselleen ansiotuloja saatavissa olevalla sellaisella työllä, jonka suorittamista voidaan häneltä kohtuudella edellyttää silmällä pitäen hänen koulutustaan, aikaisempaa toimintaansa, ikäänsä ja asumisolosuhteitaan sekä niihin verrattavia muita seikkoja. Jos työkyky on alentunut vähintään kolmella viidenneksellä, myönnetään työkyvyttömyyseläke täytenä eläkkeenä. Muussa tapauksessa työkyvyttömyyseläke myönnetään osaeläkkeenä, joka on puolet täydestä eläkkeestä.

Jos vakuutettu on tässä laissa tarkoitetun työsuhteen päätyttyä saanut möhempään työ- tai virkasuhteeseen taikka yrittäjätoimintaan perustuvan työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainitun työkyvyttömyyseläkkeen, myönnetään vakuutetulle vapaakirjan perusteella niin ikään tämän lain mukainen työkyvyttömyyseläke joko täytenä eläkkeenä, osaeläkkeenä tai yksilöllisenä

varhaiseläkkeenä sen mukaan kuin ensiksi mainittu eläke on myönnetty.

Jos vakuutetun eläkkeeseen oikeuttavien maksukuukausien yhteismäärä on enintään 120, on vapaakirjan perusteella kuukaudelta suoritettava vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke maksukuukausien kahdeksasosan osoittama prosenttimäärä vakuutetun 16 §:n 1 momentissa tarkoitettusta ja 18 §:n mukaisesti korotetusta eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos maksukuukausien yhteismäärä on vähintään 180, eläke määräytyy siten kuin 16 §:n 1 momentissa on säädetty. Jos maksukuukausia on enemmän kuin 120 mutta vähemmän kuin 180, lisätään 120 maksukuukauden perusteella laskettuun eläkkeeseen jokaiselta sanotun määrän ylittävältä maksukuukaudelta ylittteen neljäsosan osoittama prosenttimäärä eläkkeen perusteena olevasta palkasta.

Vapaakirjan perusteella kuukaudelta suoritettava perhe-eläke on 16 a §:ssä säädettyllä tavalla laskettu määrä 3 momentin mukaisesta vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeestä, kuitenkin siten, että maksukuukausina otetaan huomioon vain edunjättäjän 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen saamat maksukuukaudet.

22 §

Jos eläke myönnetään 14 §:n 3 momentin mukaisesti varhennettuna, eläkettä vähennetään puoli prosenttia jokaiselta kuukaudelta, jolta eläkettä maksetaan ennen 14 §:ssä tarkoitettua eläkeiän täyttämiskuukautta seuraavan kalenterikuukauden alkua. Vähennys lasketaan 27 §:n mukaisesti yhteensovitetusta eläkkeestä, joka vakuuterulle on kartunut eläkkeen alkamisajankohtaan mennessä. Jos tällöin työsuhde, jonka perusteella myönnettävää eläkettä ei ole varhennettu, päättyy ennen eläkeiän täyttämistä, sanotusta työsuhhteesta kartunut eläke lisätään vanhuuseläkkeeseen siten muutettuna, että se vastaa sitä ikää, joka vakuuterulla tästä myönnettävän eläkkeen alkamisajankohtana on.

23 §

Työkyvyttömyyseläke muutetaan vanhuuseläkkeeksi sitä kuukautta lähinnä seuraavan kuukauden alusta, jona eläkkeensaaja on täyttänyt vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän.

Osa-eläkkeenä myönnetty työkyvyttömyyseläke muutetaan eläkkeensaajan hakemuksesta yksilölliseksi varhaiseläkkeeksi sitä kuukautta lähinnä seuraavan kuukauden alusta, jona eläkkeensaaja

on täyttänyt 15 §:n 2 momentissa säädettyt edellytykset, ei kuitenkaan takautuvasti kuutta kuukautta pitemmältä ajalta ennen hakemusta seuraavan kuukauden alkua.

9 luku

Muutoksenhaku

59 §

Asianosainen, joka ei tyydy eläkekassan eläkettä, vapaakirjaa, vakuutusmaksun palauttamista tai 1 §:n 4 momentissa tarkoitettua asiaa koskevaan päätökseen taikka vakuutusmaksun määräämistä ja maksuunpanoa koskevaan 7 §:ssä tarkoitettuun päätökseen, saa hakea siihen muutosta vakuutusosoikeudelta kirjallisella valituksella viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona valittaja sai päätöksestä tiedon.

59 a §

Joka katsoo, että eläkekassa on tämän lain perusteella perinyt vakuutusmaksua lain tai sopimuksen vastaisesti tai että sen määräämän maksun maksuunpano on ollut lain tai sopimuksen vastainen, saa tehdä siitä kirjallisen perustevalituksen vakuutusosoikeudelle viimeistään kahden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta lukien, jona saaminen on määrätty tai maksuunpantu tai jona se on eräntynyt maksettavaksi. Jos valitus tehdään ulosmittauksen johdosta, on lisäksi voimassa, mitä verojen ja maksujen perimisestä ulosottoon annettussa laissa on perustevalituksesta säädetty.

10 luku

Erinäisiä säännöksiä

62 §

Jos työnantaja tai hänen edustajansa tahallaan antaa tämän lain mukaan tarvittavan vakuutusmaksuun vaikuttavan tiedon väärin tai kieltäytyy tietoja antamasta taikka tahallaan pidättää väärin vakuutetun palkasta tämän lain mukaista vakuutusmaksua, on hänet tuomittava sakkoon, jollei teosta muussa laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987.

Tämän lain 1 §:n säännöksiä sovelletaan työntekijään myös silloin, kun työsuhde suomalaisen yhtiön ulkomaiseen tytäryhtiöön on ollut voimassa ennen tämän lain voimaantuloa.

Jos miehistöön kuuluvalla vakuutetulla tämän lain voimaan tullessa on eläkkeeseen oikeuttavia maksukuukausia, sovelletaan hänen vanhuuseläkkettään määrättäessä 31 päivään joulukuuta 1991 saakka välittömästi ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita eläkeikää koskevia säännöksiä. Tämän jälkeen 1 päivästä tammikuuta 1992 ja sen jälkeen 31 päivään joulukuuta 2001 vakuutetulla on oikeus vanhuuseläkkeen saamiseen siten, että eläkeikää korotetaan 60 ikävuodesta yhdellä kalenterikuukaudella jokaista vuoden 1991 jälkeen alkanutta kahta kalenterikuukautta kohden enintään 65 ikävuoteen saakka. Vakuutetulla on kuitenkin sanottuna aikana, vuodesta 1992 vuoden 2001 loppuun, oikeus vanhuuseläkkeen saamiseen siitä iästä, joka saadaan, kun 65 vuodesta vähennetään ne hänelle ennen vuotta 1992 kertyneet maksukuukaudet, jotka ylittävät 180 maksukuukautta edellyttäen, että näin laskettu eläkeikä on ensiksi sanotulla tavalla laskettua eläkeikää alempi. Oikeus vanhuuseläkkeen saamiseen alkaa kuitenkin aikaisintaan 55 vuoden iästä.

Jos miehistöön kuuluvalla vakuutetulla tämän lain voimaan tullessa on eläkkeeseen oikeuttavia maksukuukausia sovelletaan hänen työkyvyttömyyseläkkettään 15 §:n mukaan määrättäessä 31

päivään joulukuuta 1991 saakka välittömästi ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä. Tämän jälkeen luetaan hänen työkyvyttömyyseläkkettään määrättäessä 1 päivästä tammikuuta 1992 ja sen jälkeen 31 päivään joulukuuta 2001 saakka maksukuukausiksi aika työkyvyttömyyden alkamisesta eläkeikään siten, että eläkeikää korotetaan 60 vuoden iästä yhdellä kuukaudella jokaista vuoden 1991 jälkeen alkanutta kahta kalenterikuukautta kohden 65 ikävuoteen saakka.

Oikeutta yksilölliseen varhaiseläkkeeseen määrättäessä otetaan huomioon myös sellainen työstä luopuminen, joka on tapahtunut ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneen työsuhteen perusteella vapaakirjana suoritettavaa vanhuus-, työkyvyttömyys- tai perhe-eläkkettä määrättäessä sovelletaan välittömästi ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen lain 17 §:n säännöksiä.

Vakuutusmaksun määräämistä koskevasta 7 §:ssä tarkoitetusta päätöksestä valitetaan vakuutus-oikeuteen, jos päätös on annettu tämän lain tultua voimaan.

Tämän lain 59 a §:ssä tarkoitettu perustevalitus tehdään vakuutus-oikeudelle, jos vakuutusmaksu on määrätty tai maksuunpantu taikka se on erääntynyt maksettavaksi tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1986

Tasavallan Presidentti

Ministeri